

“Моц у слабасці”

Марыя Штука

□ □ 45/2012

Уяві сабе, што ты ўвогуле не маеш канечнасцей. Што ты нарадзіўся, пазбаўлены рук і ног. Што ты адчуваеш? Як думаеш, якім чынам тваё калецтва ўспрымалася б іншымі, асабліва сябрамі? Як ты ўяўляеш сабе жыццё і нейкае асабістае развіццё пры такім сур'ёзным абмежаванні? Аўтар артыкула адказвае на гэтыя пытанні, прадстаўляючы постаць Нікаласа-Джэймса Вуйчыча, які жыве ў Каліфорніі. Яго бацькі перажылі шок, калі ўбачылі яго ў першы раз. Інвалід, які нават не мог хадзіць у школу, сёння з'яўляецца сусветна вядомым матывацыйным прамоўцам, які праводзіць лекцыі на тэму абмежаванасці, матывацыі і веры ў Бога. Ён дасканалы прыклад чалавека, моцай якога з'яўляецца Бог і які адкрыта аб Ім гаворыць. Ён узбуджае захапленне людзей сілай духа, загартаванага ў цяжкіх умовах, мужнасцю і даверам людзей. Ён часта паўтарае: “Найгоршае калецтва – гэта страх. Няма сэнсу быць цэлым звонку, калі ты разбіты ўнутры”. †

“Ацаніць прыгажосць і вартасць жыцця”

Марцін Яжэмбоўскі □

45/2012

Аўтар інтэрв'ю з аб-пам Ігнацыё Карраска дэ Паула, старшынёй Акадэміі жыцця, размаўляе аб святасці жыцця, яго небяспеках і выкліках. Кс. абп расказвае, як мы, вернікі, можам пераканаць няверуючых людзей абараняць чалавечае жыццё. Іерарх прыгадвае, як за 15 гадоў сваёй працы ў клініцы Джэмэллі ён ніводнага разу не чуў ад хворых і паралізаваных: “Доктар, я хачу памерці!” “Нават калі яны не маглі зрабіць ніводнага руху, я чуў, як моцна яны хацелі жыць і прасілі аб дапамозе. Калісьці я кантактаваў з пацыентам, які быў поўнасю паралізаваны, ён мог рухаць толькі вочнымі яблыкамі. З ім размаўлялі пры дапамозе гэтых рухаў. Гэта быў прафесар з Універсітэта Ла Сапіенца, які працаваў там на кафедры права. Часам такога чалавека называюць «агароднінай», таму што ён не можа нічога рабіць. Дык вось, будучы ў такім стане, гэты чалавек, лежачы ў ложку, зрабіў дзве рэчы: па-першае – ажаніўся, па-другое – дапамог двум сваім супрацоўнікам атрымаць навуковую ступень. Яны абодва зрабілі гэта з яго дапамогай – чалавека, які кантактаваў з сябрамі і са светам толькі пры дапамозе рухаў вочнымі яблыкамі. Вось, што здзейсніў гэты чалавек. Гэта не «агародніна»”.

